

Pakkeforsendelser. Ganske vist andrager Forhøjelsen ikke noget stort Beløb, nemlig 5 Øre, mod at saa Minimumsgrænsen for Vægten af saadanne Pakker sættes op fra 2 til 5 Pd. Jeg mener alligevel, at denne Forhøjelse er uheldig, og kan ikke gaa med til den. Det forekommer mig, at man bør bibeholde den lavere Grænse for saadanne Pakkers Vægt, men samtidig ogsaa den lavere Portotakst. Ogsaa det er et af de Spørgsmaal, det eventuelle Udvalg kan komme nærmere ind paa, derfor nævner jeg det kun her uden at komme nærmere ind paa det.

Efter min Mening vil der blive gennemført en god Foranstaltning ved det forelagte Lovforslag, nemlig Bestemmelsen om, at man kan forsønde Itpakker, hvorved disse mod en noget forhøjet Takst kunne blive befordrede særlig hurtigt. Denne Foranstaltning finder jeg overordentlig heldig, og jeg kan ogsaa finde det ganske naturligt, at man maa yde noget ekstra for denne hurtige Befordring. Derimod er jeg ligesom det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) og det ærede Medlem for Slagelse (Lange) absolut imod, at man nedsætter den Rabat, som ydes for Købet af Frimærker i hele Årk fra 4 til 2 pCt. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Sorø i, at det neppe vil blive muligt at faa de handlende, der i Forvejen, saaledes som Forholdet er, ere meget uvillige til overhovedet at forhandle Frimærker, til at gøre dette i Fremtiden, naar man nedsætter den Rabat, de nu have Fortjeneste ved, til det halve. Det vilde blive en meget betydelig Ulempe for Publikum, hvis man ikke kunde faa Frimærker hos de handlende, og jeg tror, at det vilde blive en tvivlsom Fordel for Postvæsenet. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at de to ærede Medlemmer have Ret i deres Udtalelser om, at Postvæsenet vil faa saa meget mere Arbejde med Paaklæbningen af Frimærker, at den Fortjeneste, man har regnet med, vil forsvinde.

I Loven om Ændringer til Statsbanernes Takster er der jo Forhøjelser paa adskillige Omraader. Der er først Forhøjelsen af Indskrivningsgebyret for Rejsegods fra 10 til 25 Øre. Jeg finder denne Forhøjelse noget glubsk, i Forvejen har Publikum næret megen Uvillie mod dette Indskrivningsgebyr, men da det var saa ringe, har man fundet sig i det, og der er vel i de sidste Aar ikke kommet synderlig mange Klager over det. Men gaar man nu hen og forhøjer med halvandet hundrede Procent eller saa, tror jeg, at Publikum vil blive

meget utilfreds dermed, og jeg kan ikke se, at der er rimelig Anledning til denne store Forhøjelse. Der foreslaas endvidere Forhøjelser for en Del Gods- og Kreaturforsendelser, et Spørgsmaal, som jo, da vi i 1902-03 behandlede Loven om Statsbanernes Takster, paa hvilken Lov der jo allerede var nogen Forhøjelse af de paagældende Takster, vakte overordentlig Uvillie. Nu vil man igen forhøje en Del af dem. Jeg finder det højt uheldigt, og jeg er en bestemt Modstander deraf og vil i Udvalget søge at udvirke — og haaber paa Tilslutning dertil —, at man bliver staaende ved det, man har i Øjeblikket. Ogsaa paa Hurtigtøgbilletternes Pris foreslaas der jo meget store Forhøjelser, særlig paa de kortere Strækninger. Disse Hurtigtøgbilletter har Publikum heller ikke været glad ved. Der har tværtimod, som det ærede Medlem for Slagelse sagde, været stærk Uvillie mod dem. At man nu vil gaa til at forhøje Prisen paa dem ogsaa paa de ganske korte Strækninger, paa et Par Mil eller derunder, fra 30 til 50 Øre for 3die Klasses Vedkommende, finder jeg ganske uforsvarlig og kan ikke gaa med dertil.

Jeg har den Opfattelse, at hvis man, efter at den her forelagte Lønningslov, den store Lønningslov, er vedtagen, trænger til Kompensation for de deraf følgende Udgifter, maa man gaa andre Veje for at skaffe sig den. Man maa f. Eks. gaa den Vej at søge Forhøjelser paa Formue- og Indkomstskatten. Der er andre Veje, man kan gaa, end netop den at tage Merfortjeneste paa de allerede i Forvejen ret høje Jernbane- og Posttakster. Man kan ogsaa gaa den Vej, at man forhøjer de direkte Skatter og tager sine Indtægter derigenem. Hvis man forhøjer Taksterne for de Ydelser, der fra Statsbanernes Side bydes Publikum, mener jeg rigtignok, at det, man derved faar ind, igen bør komme Publikum til gode. Hvis man kom og sagde: Vi vilde lægge noget paa de forskellige Takster for derigenem at kunne byde det rejsende Publikum paa 3die Klasse Forbedringer af Materiellet, i hvert Fald for de lange Rejsers Vedkommende, saa kunde jeg forstaa det og tror ikke, at det vilde vække saa forfærdelig Uvillie hos Publikum. Men at komme og forlange, at Publikum skal delvis betale den Lønforhøjelse, Staten yder sine Jernbanefunktionærer, finder jeg i højeste Grad uheldigt, og jeg er vis paa, at det vil vække overordentlig stor Uvillie i Befolkningen.

Der er en anden Foranstaltning, som maaske ogsaa kunde bringe Statskassen